

דף יד.

עין משפט ז.

או"ח סימן קמז פניף א

א. אסור לאחוז ס"ת ערום בלא מטפחת.^ב

הגה: וה"ה שאר כתבי קודש.^ג ולא נהגו כן, אך טוב להחמיר, אם לא נטל ידיו, אבל בס"ת אפי' נטל ידיו אסור.

א. ב. גדול מאותם שקראו בתורה גוללו^ד, ורגילים לקנותה בדמים יקרים לחבב המצוה.

הגה: אין לעשות מפות לס"ת מדברים ישנים^ה שנעשו בהם דברים לצורך הדיוט.

ב. מגילה ל"ב, ובשבת י"ד ע"א ואין האיסור אלא בעת שמקיים מצות גלילה או קריאת התורה אבל שלא בשעת מצוה אין איסור, כה"ח אות א', שזה גם ע"פ סודן של דברים ע"ש.

וּלְאַחֲזוֹ בַעֲמוּדֵי הַסֵּת בְּלֹא מִטְפַּחַת יֵשׁ בְּזֶה ג' דְּעוֹת לְדַעַת הַבֵּיחַ לְפִי הַבְּנֵת הַפְּרִיחַ אֲפִי' אִם הַסֵּת כְּרוּכָה בַּמִּטְפַּחַת אֲסוּר לְאַחֲזוֹ בַּעֲמוּדִים בְּלֹא מִטְפַּחַת. וְלְדַעַת הַפְּרִיחַ אִם הַסֵּת כְּרוּכָה בַּמִּטְפַּחַת מוֹתֵר לְאַחֲזוֹ בַּעֲמוּדִים בְּלֹא מִטְפַּחַת. וְלְדַעַת הַטִּז' גַּם אִם הַסֵּת בְּלִי מִטְפַּחַת מוֹתֵר לְאַחֲזוֹ בַּעֲמוּדִים בְּלֹא מִטְפַּחַת וְהַרְצָה לְהַחֲמִיר אֵינן בְּזֶה יוֹהָרָא. וְהַסְפָּרִידִים נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת תֵּיק לַסֵּת מַעֲשֵׂה עֵץ מְצוּפָה בַּמַּשִּׁי אוֹ בַּכֶּסֶף וְכַשְּׂמֻגְבִּיהֵן הַסֵּת לְהִרְאוֹת הַכְּתִיבָה לַעֲם אוֹחֲזִין בְּתֵיק וּמַגְבִּיהֵן, וּבִשְׁעַת הַקְּרִיאָה אוֹחֲזִין בַּמִּטְפַּחַת בְּקֶלֶף כַּמִּשׁ בְּסִי קֶלֶט, וּבְכַהֲחַ שֵׁם בְּאוֹת כ"ד בַּשֵּׁם הָאֲרָ"י ז"ל, כַּהֲחַ כֶּאֱן אוֹת ב'. וּבְאוֹת ג' בְּכַהֲחַ כְּתַב בְּתוֹךְ דְּבָרָיו דְּדַעַת הַבֵּי' גַם לְאַחֲזוֹ בַּעֲמוּדִים אֲסוּר אֲפִי' בְּנִטְלַת יָדִים אִם לֹא שֶׁהַסֵּת כְּרוּכָה בַּמִּטְפַּחַת.

ג. כשכתובין אשורית על קלף ובדיו ומגילת אסתר העולם נוהגים לאחוז בה ערומה ויש להם על מה לסמוך, וכתב הא"ר דמש"כ הרמ"א דלא נהגו כן קאי על מגילת אסתר, ועיין בכה"ח אות ה'.

וּמ"מ יֵשׁ לְהַחֲמִיר לְאַחֲזוֹ מַגִּילַת אֲסֹתֵר בְּעֵץ אוֹ אַחֲרֵי נִטְלָה וְלֹא יִסִּיחַ דַּעַתוֹ, כַּהֲחַ אוֹת ז'.

וְגַם בַּסְּפָרִים שֶׁלֹּא כְּתוּבִים אֲשׁוּרִית יֵשׁ לְהַחֲמִיר אִם יוֹדַע שִׁידוֹ מְטוֹנָפוֹת, שֵׁם אוֹת ו'.

ד. יֵשׁ מְפָרְשִׁים דֵּהֵינּוּ מִי שֶׁגוֹלֵל אוֹתוֹ לְמַצוֹא מְקוֹם הַקְּרִיאָה, וִי"א זֶה שֶׁגוֹלֵלוּ אַחֲרֵי שֶׁגִּמְרוּ הַקְּרִיאָה, כַּהֲחַ אוֹת י'.

ה. וְדוֹקָא לְתַשְׁמִישֵׁי קְדוּשָׁה אֲבָל לְתַשְׁמִישֵׁי מְצוּהָ כְּגוֹן כִּס לְטִלְיַת מוֹתֵר, כַּהֲחַ אוֹת כ"ז.

וְגַנְבִּים שֶׁגִּנְבוּ תַשְׁמִישֵׁי קְדוּשָׁה וַעֲשׂוּ בָהֶם תַשְׁמִישׁ חוֹל לֹא נִתְחַלְלוּ מִקְדוּשָׁתָן וְע"כ אִם הוֹחֲזָרוּ חוֹזְרִים לְמַקְוָמָם, כַּהֲחַ אוֹת ל'.

יו"ד סימן רפב מעיף ד

ה. ד. לא יאחוז אדם ס"ת ויכנס בו לבית הכסא או לבית המרחץ או לבית הקברות^י, אע"פ שכרוך במטפחת ונתון בתיק שלו.

ה. ה. לא יקרא בו עד שיתרחק מן המת ד' אמות, וה"ה מבית הקברות או מבית הכסא, ולא יאחוז הס"ת בלא מטפחת^ז.

ו. ואפי' בלי קריאה, אבל לקרוא בו צריך במרחק בית הקברות ד' אמות.

ז. מימרא דרבי פרנך אמר ר"י במגילה ל"ב, ובשבת י"ד ע"א.